Programare concurentă în C (IV):

Gestiunea proceselor, partea a II-a: Reacoperirea proceselor – primitivele exec()

Cristian Vidraşcu

vidrascu@info.uaic.ro

Sumar

- Introducere
- Primitivele din familia exec
- Caracteristicile procesului după exec
- Exemplu (1): Reacoperirea procesului
- Exemplu (2): Reacoperire recursivă
- Exemplu (3): Reacoperire cu fişiere deschise
- Exemplu (4): Redirectarea stdout-ului

Introducere

Singura modalitate de a crea un nou proces în UNIX este prin apelul funcţiei fork. Numai că în acest fel se creează o copie a procesului apelant, adică o nouă instanţă de execuţie a aceluiaşi fişier executabil.

Şi atunci, cum este posibil să executăm un alt fişier executabil decât cel care apelează primitiva fork?

Introducere

Singura modalitate de a crea un nou proces în UNIX este prin apelul funcţiei fork. Numai că în acest fel se creează o copie a procesului apelant, adică o nouă instanţă de execuţie a aceluiaşi fişier executabil.

Şi atunci, cum este posibil să executăm un alt fişier executabil decât cel care apelează primitiva fork?

Răspuns: prin utilizarea unui alt mecanism, acela de "reacoperire a proceselor", disponibil în UNIX prin intermediul primitivelor de tipul exec.

Primitivele din familia exec

Familia de primitive exec transformă procesul apelant într-un alt proces specificat (prin numele fişierului executabil asociat) ca argument al apelului exec.

Noul proces se spune că "reacoperă" procesul ce a executat apelul exec, şi el moşteneşte caracteristicile acestuia (inclusiv PID-ul), cu excepţia a câtorva dintre ele.

Primitivele din familia exec

Familia de primitive exec transformă procesul apelant într-un alt proces specificat (prin numele fişierului executabil asociat) ca argument al apelului exec.

Noul proces se spune că "reacoperă" procesul ce a executat apelul exec, şi el moşteneşte caracteristicile acestuia (inclusiv PID-ul), cu excepţia a câtorva dintre ele.

Există în total 6 funcţii din familia exec. Ele diferă prin nume şi prin lista parametrilor de apel, şi sunt împărţite în 2 categorii, ce se diferenţiază prin forma în care se dau parametrii de apel:

- numărul de parametri este variabil
- numărul de parametri este fix

- 1) Prima pereche de primitive exec este perechea execl şi execv, cu interfeţele următoare:
 - int execl(char* ref, char* argv0,..., char* argvN)
 - int execv(char* ref, char* argv[])
 - ref = argument obligatoriu, fiind numele procesului care va reacoperi procesul apelant al respectivei primitive exec
 - celelalte argumente pot lipsi; ele exprimă parametrii liniei de comandă pentru procesul ref

Note: i) argumentul *ref* trebuie să fie un nume de fişier executabil care să se afle în directorul curent (sau să se specifice şi directorul în care se află, prin cale absolută sau relativă), deoarece nu este căutat în directoarele din variabila de mediu PATH.

ii) ultimul argument argvN, respectiv ultimul element din tabloul argv[], trebuie să fie pointerul NULL.

- 2) A doua pereche de primitive exec este perechea execle şi execve, cu interfeţele următoare:

 - int execve(char* ref, char* argv[], char* env[])
 - env = parametru ce permite transmiterea către noul proces a unui environment (i.e., un set de variabile de mediu)
 - celelalte argumente sunt la fel ca la prima pereche

Note: i) şi în acest caz, ref trebuie să fie un nume de fişier executabil care să se afle în directorul curent (sau să se specifice şi directorul în care se află, prin cale absolută sau relativă), deoarece nu este căutat în directoarele din variabila de mediu PATH.

ii) la fel ca pentru argv[], ultimul element din tabloul env[] trebuie să fie pointerul NULL.

- 3) A treia pereche de primitive exec este perechea execlp şi execvp, cu interfeţele următoare:
 - int execlp(char* ref, char* argv0, ..., char* argvN)
 - int execvp(char* ref, char* argv[])
 - argumentele sunt la fel ca la prima pereche

Notă: argumentul ref indică un nume de fişier executabil ce este căutat în directoarele din variabila de mediu PATH, în cazul în care nu este specificat împreună cu calea, relativă sau absolută, până la acel fişier.

Valoarea returnată: în caz de eşec (datorită memoriei insuficiente, sau altor cauze), toate primitivele exec returnează valoarea -1.

Altfel, în caz de succes, apelul exec nu returnează (!), deoarece procesul apelant nu mai există (a fost reacoperit de noul proces).

Notă: exec este singurul exemplu de funcţie (cu excepţia primitivei exit) al cărei apel nu returnează înapoi în programul apelant.

Valoarea returnată: în caz de eşec (datorită memoriei insuficiente, sau altor cauze), toate primitivele exec returnează valoarea -1.

Altfel, în caz de succes, apelul exec nu returnează (!), deoarece procesul apelant nu mai există (a fost reacoperit de noul proces).

Notă: exec este singurul exemplu de funcţie (cu excepţia primitivei exit) al cărei apel nu returnează înapoi în programul apelant.

Observaţie: prin convenţie argv0, respectiv argv[0], trebuie să coincidă cu ref (deci cu numele fişierului executabil). Aceasta este însă doar o convenţie, nu se produce eroare în caz că este încălcată.

De fapt, argumentul *ref* specifică *numele real* al fişierului executabil ce se va încărca şi executa, iar *argv0*, respectiv *argv*[0], specifică *numele afişat* (de comenzi precum ps, w, ş.a.) al noului proces.

Caracteristicile procesului după exec

Noul proces moștenește caracteristicile vechiului proces (are același PID, aceeași prioritate, același proces părinte, aceeași descriptori de fișiere deschise, etc.), cu unele excepții, în condițiile specificate:

Caracteristica	Condiția în care nu se conservă
Proprietarul efectiv	Dacă este setat bitul setuid al fişierului încărcat, proprietarul acestui fişier devine proprietarul efectiv al procesului
Grupul efectiv	Dacă este setat bitul setgid al fişierului încărcat, grupul proprietar al acestui fişier devine grupul proprietar efectiv al procesului
Handler-ele de semnale	Sunt reinstalate <i>handler</i> -ele implicite pentru semnalele corupte
Descriptorii de fişiere	Dacă bitul FD_CLOEXEC de închidere automată în caz de exec, al vreunui descriptor de fișier, a fost setat cu ajutorul primitivei fcntl, atunci descriptorul respectiv este închis la exec (ceilalţi descriptori de fișiere rămân deschiși)

Exemplu (1): Reacoperirea procesului

Un exemplu ce ilustrează câteva dintre aceste proprietăți:

a se vedea programul before_exec.c, ce apelează exec pentru a se reacoperi cu un al doilea program, after_exec.c.

Ca o dovadă a faptului că noul proces after_exec moștenește descriptorii de fișiere deschise de la procesul before_exec, în urma execuției veți constata că variabila nrBytesRead are valoarea -1, motivul fiind că intrarea standard stdin este moștenită ca fiind închisă în procesul after_exec.

Exemplu (2): Reacoperire recursivă

Un al doilea exemplu: un program care se reacoperă cu el însuşi, dar la al doilea apel îşi modifică parametrii de apel pentru a-şi putea da seama că este la al doilea apel şi astfel să nu intre într-un apel recursiv la infinit.

A se vedea programul exec_rec.c.

Exemplu (3): Reacoperire cu fișiere deschise

A se vedea programul com-0.c care se reacoperă cu com-2.c.

Observație: programul com-0 redirectează fluxul stdout în fișierul fis.txt, și ca atare com-2 moștenește această redirectare; mesajele scrise vor apare în acel fișier și nu pe ecran.

Exemplu (3): Reacoperire cu fişiere deschise

A se vedea programul com-0.c care se reacoperă cu com-2.c.

Observație: programul com-0 redirectează fluxul stdout în fișierul fis.txt, și ca atare com-2 moștenește această redirectare; mesajele scrise vor apare în acel fișier și nu pe ecran.

Comportamentul în cazul fişierelor deschise în momentul apelului primitivelor exec: dacă s-au folosit instrucţiuni de scriere *buffer*-izate (ca de exemplu funcţiile fprintf, fwrite ş.a. din biblioteca standard I/O din C), atunci *buffer*-ele nu sunt scrise automat în fişier pe disc în momentul apelulul exec, deci informaţia din ele se pierde.

Notă: în mod normal *buffer*-ul este scris în fişier abia în momentul când s-a umplut, sau la întâlnirea caracterului '\n'. Dar se poate forţa scrierea *buffer*-ului în fişier cu ajutorul funcţiei fflush din biblioteca standard I/O din C.

Exemplu (3): Reacoperire cu fişiere deschise

A se vedea programul com-0.c care se reacoperă cu com-2.c.

Observație: programul com-0 redirectează fluxul stdout în fișierul fis.txt, și ca atare com-2 moștenește această redirectare; mesajele scrise vor apare în acel fișier și nu pe ecran.

A se vedea programul com-1.c care se reacoperă cu com-2.c.

Observaţie: dacă eliminăm apelul fflush din programul com-1.c, atunci pe ecran se va afişa doar mesajul "la toti!"; mesajul "Salut" se pierde prin exec, buffer-ul nefiind golit pe disc.

Exemplu (4): Redirectarea fluxului stdout

Pe lângă primitiva dup, mai există o primitivă, cu numele dup2, utilă pentru duplicarea unui descriptor de fişier. Cu ajutorul lor se poate realiza redirectarea fluxurilor standard de I/O, aşa cum am văzut în exemplul precedent (*i.e.*, programul com-0.c).

Un alt exemplu de redirectare a fluxului stdout:

A se vedea programul redirect.c.

În acest caz redirectarea se face către fişierul fis.txt, iar apoi este anulată (prin redirectarea înapoi către terminalul I/O fizic, /dev/tty).

Bibliografie obligatorie

Cap.4, §4.4 din manualul, în format PDF, accesibil din pagina disciplinei "Sisteme de operare":

• http://profs.info.uaic.ro/~vidrascu/SO/books/ManualID-SO.pdf

Programele demonstrative amintite pe parcursul acestei prezentări pot fi descărcate de la adresa următoare:

• http://profs.info.uaic.ro/~vidrascu/SO/cursuri/C-programs/exec/